

FYLKESMANNEN I ROGALAND
Landbruksavdelinga

Vår ref.: 2007/10160
Arkivnr.: 523.3

Deres ref:
Vår dato: 18.02.2008

Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007 Dep
0030 Oslo

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.: 2007/1972	Doknr.: 103
Mottatt: 20 FEB 2008 MP/SRD	
Saksbehandler: RFE	Ark.: 751
Kategori:	Ansvarlig:

Forslag til lov om dyrevelferd- høringsuttalelse

Det blir vist til brev fra Landbruks- og matdepartementet av 16.11.2007 vedlagt høringsnotat og forslag til ny lov om dyrevelferd.

Vi mener det er riktig og nødvendig med en gjennomgang av lovverket på området, og støtter at betegnelsen *dyrevelferd* er så sentralt. Vi mener videre at det er riktig at lovforslaget angir overordnede prinsipper, og i stor grad overlater til forvaltningen å utforme nærmere forskrifter.

Fylkesmannen i Rogaland støtter i all hovedsak lovforslaget, og mener drøftingene som ligger til grunn for resultatet er grundige og uttømmende. En tillater seg likevel å kommentere enkelte viktige tema og formuleringer.

§ 3 Generelt

Denne paragrafen er sammen med formålsparagrafen essensiell for praktiseringen av loven og utarbeidelse av forskrifter etter denne. Teksten må nødvendigvis være kort og generell. Vi mener det likevel er behov for en henvisning i loven, her eller et annet sted, til dyrevelferd som et operativt begrep utover det intuitive. Vi har inntrykk av at dette er et relativt marginalt fagfelt i Norge, i motsetning til andre sammenlignbare land. Tverrsektoriell og uavhengig forskning med sikte på å finne objektive mål på hva som er for eksempel "uakseptabel lidelse" for ulike dyrearter og i ulike situasjoner er viktig. I tillegg til tradisjonell veterinærmedisin er fag som dyrepysykologi, etologi og filosofi nødvendig å integrere.

§ 5 Varsling

Departementet foreslår å innføre varslingsplikt som et viktig virkemiddel for å kunne avdekke situasjoner som kan utvikle seg til en alvorlig dyrevernsak. I enkelte tilfeller vil personer gjennom sin yrkesutøvelse få kjennskap til alvorlig dyremishandling eller vanstell. Dette vil være veterinærer, helsepersonell m.fl.. Det drøftes om noen yrkesgruppers yrkespålagte taushetsplikt skal vike for plikten til å varsle om alvorlig dyremishandling eller vanskjøtsel. For flere av disse gruppene er det viktig å opprettholde et tillitsforhold til klient/pasient, noe som taler for at man skal være tilbakeholdne med å pålegge dem en varslingsplikt. Det er også vurdert hvorvidt varslingsplikten også skal gjelde for personer som er unntatt fra vitneplikt etter straffeprosesslovens § 122. Dette gjelder blant annet for ektefelle og slektninger i rett opp- eller nedstigende linje.

Vi mener at det ikke skal være unntak fra varslingsplikten for noen yrkesgrupper. Vi støtter at nærstående unntas fra varslingsplikten i tråd med gjeldende strafferettslige prinsipper.

Postadresse:	Besøksadresse:	Telefon:	e-post:	Landbruksavd.	Telefon:
		51568700	postmottak@fmro.no	Lagårdsv. 80	51568700
Postboks 59	Lagårdsv. 78	Telefaks:	Hjemmeside:	Postboks 59	Telefaks:
4001 Stavanger	Stavanger	51568811	www.fylkesmannen.no/rogaland	4001 Stavanger	51568811

§ 6 Kompetanse og ansvar

En av hovedstrategiene i dyrevelferdsmeldingen er å øke kunnskapen og bevisstheten rundt dyrevelferd. Det drøftes at både lang erfaring og formell opplæring er faktorer som taler for at en person har nødvendig kompetanse. Det er i flere særlover hjemlet et krav til kompetanse hos den som utøver eller er ansvarlig for en aktivitet. Slike kompetansekrav er begrunnet i andre hensyn enn dyrevelferd, men vil i noen grad også kunne ivareta dyrevelferdshensynet. For eksempel stilles det kompetansekrav til fiskeoppdrettere i akvakulturlovgivningen og til fiskere i saltvannsfiskelovgivningen. Også viltlovgivningens krav til jegeres kompetanse vil i stor grad ivareta dyrevernhensyn. Kompetansekravet i ulikt regelverk bør harmoniseres slik at det ikke oppstår motstrid.

Vi støtter at det vedtas en vid hjemmel til å gi nærmere forskrifter om kompetanse. Mer konkrete krav til kompetanse vil i praksis måtte tilpasses til den enkeltes produksjon, noe som mest hensiktsmessig gjøres gjennom forskrifter.

§ 15 Bygninger, gjerder og andre mindre innretninger

Det foreslås et forbud mot bruk av piggråd for å regulere dyrs ferdsel.

Vi har etter en samlet vurdering kommet til at det må være rett å forby bruk av piggråd for å regulere dyrs ferdsel.

§ 29 Jakt, fangst og fiske

Teknisk bør begrepet "felling" også omfattes av denne paragrafen for å fange opp skadefelling og lisensfelling etter bl.a. viltloven § 12.

§ 32 Tilsyn og vedtak

Departementet foreslår at Mattilsynet skal føre tilsyn og kan fatte nødvendige vedtak for gjennomføring av bestemmelser gitt i eller i medhold av lov om dyrevelferd. I dag er det rettsvesenet som har myndighet til å fradømme personer retten til å holde dyr eller ha med dyr å gjøre. Enkeltvedtakskompetansen i forbindelse med tilsyn vil bli plassert på slike nivåer i Mattilsynet at klagebehandling normalt ikke går høyere enn til sentralletet i Mattilsynet. Mattilsynet har kompetanse for behandling av slike saker, og det kan forventes betydelig raskere saksbehandling enn hva en har erfaring for er tilfelle når politi og rettsvesen behandler saker etter dyrevernloven.

Vi støtter forslaget om at Mattilsynet gis myndighet til å fatte vedtak for gjennomføring av bestemmelser gitt i eller i medhold av loven, herunder myndighet til å frata personer rett til å holde dyr.

Departementet foreslår å beholde, og presiserer, at Mattilsynet kan fatte vedtak om beiterestriksjoner for å beskytte husdyr mot rovvilt. Årlig tapes det rundt 125-130 000 av om lag 2,5 mill sau og lam på beite i Norge. Av dette erstattes 35-40 000 som tapt til freda rovvilt.

Dette er et ømtålig område for næringsorganisasjonene. Beiteretten i utmark er viktig, spesielt for saueholdet. Utmarksbeitet er viktig for den samla produksjon på det enkelte bruk, det er økonomisk fordelaktig, og dreiningen av landbrukspolitikken de senere år har styrket beitebruk i utmark gjennom økonomiske virkemidler. Vedtak om restriksjoner i beiteområder skal, i henhold til forslaget, utløse rett til økonomisk kompensasjon for dyreeier. Det omtales imidlertid at restriksjoner inntil en ukes varighet ikke gir rett til kompensasjon.

Vi mener det er behov for å kunne iverksette beiterestriksjoner i akutte rovviltsituasjoner. En vil imidlertid peke på at beitenekt må være siste utvei for beskyttelse av husdyr mot rovviltskader når andre forebyggende og konfliktdempende tiltak er prøvd med negativt resultat. Vi vil også mene at det skal ytes kompensasjon for beiterestriksjoner fra første dag, uansett lengde av perioden restriksjonene skal gjelde for. Det må i tillegg ytes kompensasjon for ekstraarbeid knyttet til ekstraordinær sankning utenom ordinær sanketidspunkt for beiteområdet.

De øvrige tapene på beite skyldes i hovedsak sykdommer (alveld, fluemark, flått osv) og ulykker (skårfeste, ryggvelt osv). Vi kan vanskelig se at det skulle være et prinsipielt skille mellom rovdyr og andre årsaker til tap og lidelse. Det er beiteområder, særlig i kyst- og skogsområder, der det årvisst kan forventes relativt store tap og store lidelser på lam på grunn av alveld, fluemark, flått m.v.

Beiterestriksjoner i høve til andre tap enn rovvilt er ikke nevnt i forslaget. Vi mener at Mattilsynet må kunne vurdere beiterestriksjoner også for slike beiteområder, men at eventuell beitenekt må være siste utvei.

Etter dette vil vi foreslå følgende tekst i annet ledd:

Mattilsynet kan fatte vedtak om beiterestriksjoner for å beskytte husdyr mot lidelse. Ved inngripende vedtak om beiterestriksjoner grunnet freda rovvilt, har dyreeier rett til økonomisk kompensasjon. Kongen kan gi nærmere forskrifter om beiterestriksjoner og kompensasjon.

Departementet foreslår at andre tilsynsorganer på dyrevernområdet som dyrevernnemndene og Forsøksdyrutvalget ikke lovfestes. Det foreslås på samme måte som i matloven en hjemmel som gir anledning til å legge tilsynsmyndighet til andre organer enn Mattilsynet. Den foreslåtte bestemmelsen gir anledning til å videreføre både dyrevernnemndene og Forsøksdyrutvalget som organer med egen forvaltningsmyndighet på området. Begge organer vil bli nærmere vurdert etter høringsrunden.

Vi er enig i at Mattilsynet er godt kvalifisert til å ha det samlede ansvar i dyrevernarbeidet, og at grensene mellom Mattilsynets oppgaver og dyrevernnemndenes oppgaver kan virke uklare. Vi vil imidlertid framheve at en lekmannsnemnd kan ha fortrinn i forhold til profesjonelle forvaltere i å reflektere gjeldende samfunnsmoral (hindre unødige lidelse). En vil videre hevde at dyrevernnemndene bidrar til synliggjøring av dyrevernarbeidet, til økt kunnskap og interesse for dyrevern lokalt, og gir arbeidet legitimitet. Lokalt forankrede nemnder har ofte god kunnskap over det dyreholdet som utøves i området. Vi konkluderer med at dyrevernnemndene bør videreføres med Mattilsynet som sekretariat for nemndas arbeid.

Medhilsen
Jan O. Ottedal
ass. landbruksdirektør

Birger Aasland
rådgiver